

N:o 28.

Ank. till Riksd. kansli den 9 mars 1894, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag rörande främmande trosbekännares öfvergång till svenska kyrkan.

Kongl. Maj:t har den 8 sistlidne december till Riksdagen afåtit en så lydande proposition n:o 14:

Under åberopande af bifogade i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, vill Kongl. Maj:t härmed, jemlikt 87 § regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga följande af kyrkomötet, på sätt dess här bilagda underdåniga skrifvelse utvisar, för dess del godkända förslag till

Lag

rörande främmande trosbekännares öfvergång till svenska kyrkan.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

Önskar den, som bekänner annan kristen troslära än svenska kyrkans, att öfvergå till denna kyrka, må han för det ändamål vända sig till kyrkoherde, för hvilken han har förtroende. Är han till förståndsmognad kommen och finnes hafva nödig insigt i kyrkans lära

samt förer han en oförvitlig vandel, skall han, sedan han inför församlingen eller ock inför kyrkoherden och tillkallade vittnen aflagt sin trosbekännelse, upptagas till medlem af svenska kyrkan. Är han icke rätteligen döpt, varde han genom det heliga dopet upptagen till kyrkans medlem.

2 §.

Anmäler jude, muhammedan eller hedning för kyrkoherde i svenska kyrkan sin önskan att varda upptagen till medlem af denna kyrka, skall han, om han är kommen till förståndsmognad, af kyrkoherden undervisas i kyrkans tro och bekännelse samt, derest han efter vunnen insigt framhärdat i sin önskan och förer en oförvitlig vandel, genom det heliga dopet upptagas till kyrkans medlem.

3 §.

Tillhör den, som önskar upptagas till medlem af svenska kyrkan, någon af staten erkänd församling af främmande trosbekännare, skall han, innan hans upptagande i svenska kyrkan må ega rum, styrka, att han anmält sig till utträde ur den främmande församlingen.

Denna proposition har af båda kamrarne hänvisats till laguskottet.

Utskottet anser visserligen det vara önskvärdt, att en lag stiftas rörande främmande trosbekännares öfvergång till svenska kyrkan.

Det i nämnda syfte utarbetade, af kyrkomötet godkända lagförslaget, som nu föreligger, innehåller emellertid bestämmelser, mot hvilka, enligt utskottets mening, berättigade anmärkningar kunna framställas.

Sålunda stadgas såsom villkor för den, hvilken vill upptagas till medlem af svenska kyrkan, att han skall vara »till förståndsmognad kommen». Ett dylikt stadgande synes utskottet allt för sväfvande och torde, enligt hvad befaras kan, komma att tillämpas mycket olika. På vederbörande prests subjektiva uppfattning i berörda afseende komme att bero, huru vida anmälan om inträde i svenska kyrkan bifölles eller afsloges. Till undvikande af dessa olägenheter anser utskottet, att, i öfverensstämmelse med hvad beträffande utträde ur svenska kyrkan förut skett i dissenterlagen af den 31 oktober 1873, en viss åldersgräns bort bestämmas äfven för inträde i densamma.

En annan, enligt utskottets mening vida betänkligare bestämmelse förekommer uti ifrågavarande lagförslag. I detsamma stadgas så väl i § 1, som handlar om bekännare af annan kristen troslära än svenska kyrkans, som ock i § 2, hvilken handlar om jude, muhammedan och hedning, såsom ytterligare villkor för inträde i svenska kyrkan, att den sökande förer en oförvitlig vandel. Någon bestämmelse, huru eller med hvilka bevis den inträdessökande skall styrka detta, förekommer emellertid icke i lagförslaget. Äfven i detta fall komme pröfningen alltså att bero på vederbörande prest; och föreställer sig utskottet, att denna pröfning från kyrklig synpunkt skall blifva synnerligen svår, särdeles då fråga är om jude, muhammedan eller hedning.

Komiterade, som uppgjort förevarande lagförslag, motivera nämnda stadgande dermed, att det icke vore kyrkan värdigt att genom upptagande af personer, hvilka icke uppfylde fordringen på en oförvitlig vandel, gifva sig sjelf skenet af att söka förskaffa sig flera medlemmar utan hänsyn till deras moraliska beskaffenhet.

Denna komiterades åsigt kan utskottet ej dela. Utskottet håller före att, såsom i högsta domstolen af en ledamot ock blifvit framhållet, ifrågavarande bestämmelse icke öfverensstämmer med kyrkans uppgift.

Uti ifrågavarande bestämmelse skulle tilläfventyrs dessutom kunna inläggas den origtiga meningen, att svenska kyrkan skulle anse sig icke i samma grad, som andra kristna trossamfund, för inträde i hvilka fordran på oförvitlig vandel icke ställes, ega förmåga att i andligt hänseende förbättra sina medlemmar.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt får utskottet hemställa,

att ifrågavarande proposition icke må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 9 mars 1894.

På lagutskottets vägnar:

L. ANNERSTEDT.

Reservation:

af herrar *Annerstedt, Fröberg, Lundström* och *C. F. Pettersson*, hvilka ansett, att utskottet bort tillstyrka bifall till propositionen.

Herrar *Lundin, L. O. Larsson* och *Ölander* hafva begärt få här antecknadt, att de icke deltagit i utskottets behandling af ifrågavarande proposition.
